

Huronis ferocitate detrahit. Simul atque belli rumor increpuit, primus arma induit, postremus exuit. Quacumque incubuit, fuga hostium, clades, internecio: ejusque pars magna fuit in victoria de Anglis reportata, cum ingens eorum pagus, de quo suprâ memini, expugnatus est. Abducti ex illo pago captivi amplius centum, et in fœderatas barbarorum nationes, quæ prælio interfuerant, distributi. E Lauretanis Huronibus dux primarius in pugna ceciderat. Moris est apud Canadenses ut mortem ducum Suorum velut expient consolenturque captivi cujuspiam nece. Adest affinis mortui, captivum postulat; concessum destinat flammis, et barbaram crudelitatem explere miseri supplicio parat. Ita fert gentis consuetudo. Muffare interim ceteri; senes licet inviti, silere juvenes jus hoc armorum, victoriæ mercedem, solatium primariæ et afflictæ familiæ unicum clamitare. Tunc vero affurgens thaovenhofus, licet nondum ducis dignitate ac titulo auctus, verba facit in procerum cœtu, et pro vita Captivi fidenter perorat. Rogat, obtestaturque ut meminerint se Christianos esse, ac Lauretani oppidi cives: non congruere nomini Christiano diram crudelitatem: Lauretanorum famæ injuriam hanc inuri sine summo dedecore non posse. Instat mortui nepos, urgent cognati; consuetudinem opponunt, exitio fore omnibus adhibitam in unum caput clementiam; hinc hostes ferociores et ad nocendum audaciores fore, spe impunitatis. Ego vero, ait vocem contendens, affinis